

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2022 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: sędzia Joanna Napiórkowska – Kasa

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2022 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. przeciwko M. H.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego M. H. na rzecz powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 17.987,40 zł (siedemnaście tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt siedem złotych 40/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 06 sierpnia 2019 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części – odsetek ustawowych za opóźnienie;
3. zasądza od pozwanego M. H. na rzecz powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 3.776,11 zł (trzy tysiące siedemset siedemdziesiąt sześć złotych 11/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI P 355/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 24 lipca 2019 roku (data na kopercie) strona powodowa spółka (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego M. H. kwoty 17.987,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 marca 2019 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania. W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że pozwany był u niej zatrudniony na podstawie umowy o pracę na stanowisku kierowcy międzynarodowego. W dniu 5 sierpnia 2016 roku podczas wykonywania swoich obowiązków służbowych w ramach przewozu towarów na trasie Polska – Wielka Brytania pozwany został zatrzymany w trakcie kontroli granicznej w miejscowości C. we F.. Pracownicy brytyjskiej straży granicznej – B. F. ustalili, że w pojeździe powierzonym pozwanemu do wykonywania obowiązków pracowniczych znajdowały się cztery osoby, które ukrywając się w naczepie tego pojazdu, usiłowali nielegalnie przekroczyć granicę W. B.. W wyniku przeprowadzonej kontroli na pozwanego została nałożona kara pieniężna w wysokości 3.600,00 (...), zaś na powodową spółkę kara pieniężna w wysokości 10.800,00 (...). W ocenie powódki kara ta była wynikiem niedopełnienia przez pozwanego obowiązków w zakresie wypełnienia list kontrolnych dotyczących procedur wymaganych przez B. F. w przypadku przekraczania granicy z (...). Ponadto pozwany był wielokrotnie szkolony z zakresu procedur wykonywania transportów na terytorium (...). Pozwany nieprawidłowo wypełnił listy kontrolne, nie zastosował wymaganych zabezpieczeń, a także nie przedłożył urzędnikom instrukcji stosowanych przez Spółkę, co w ocenie powódki stanowi świadome i rażące naruszenie przez niego obowiązków pracowniczych. Kara wymierzona dla powodowej spółki w kwocie 10.800,00 (...) została anulowana. Powodowa spółka musiała zapłacić karę na rzecz B. F., aby nie został zatrzymany jej samochód w 2019 roku wykonujący usługi przewozu towarów.

(pozew – k. 1 – 16)

W dniu 31 lipca 2019 roku Sąd uwzględniając roszczenia pozwanej spółki wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI Np 82/19.

(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym – k. 72)

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu swego stanowiska pozwany zaprzeczył, aby wyrażał kiedykolwiek zgodę na uiszczenie za niego kary pieniężnej nałożonej na niego przez B. F..

(sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 76)

Sąd ustalił co następuje:

Pozwany M. H. był zatrudniony w powodowej spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. na podstawie umowy o pracę na czas określony od 6 stycznia 2015 roku do 5 stycznia 2017 roku. Pozwany pracował na stanowisku kierowcy na trasach międzynarodowych w pełnym wymiarze czasu pracy. Średnie miesięczne wynagrodzenie pozwanego wynosiło 2.250,00 zł brutto.

(umowa o pracę – k. 58)

W dniu 5 sierpnia 2016 roku podczas wykonywania swoich obowiązków służbowych w ramach przewozu towarów na trasie Polska – Wielka Brytania pozwany został zatrzymany w trakcie kontroli granicznej w miejscowości C. we F.. Pracownicy brytyjskiej straży granicznej – B. F. ustalili, że w pojeździe o numerach rejestracyjnych (...) / (...), powierzonym pozwanemu do wykonywania obowiązków pracowniczych, znajdowało się 9 osób, które ukrywając się w naczepie tego pojazdu, usiłowali nielegalnie przekroczyć granicę (...). Nie zostało wykazane, by pozwany jako pracownik powódki przeprowadzał jakiegokolwiek kontrole pojazdu przed wjazdem do strefy granicznej w C.. Lista kontrolna przewozu i kontroli naczepy nie była wypełniona przed wjazdem do (...), nie wykonano kontroli końcowej, nie sporządzono z tych czynności dokumentacji.

W wyniku przeprowadzonej kontroli, na mocy decyzji brytyjskiego organu B. F. z dnia 13 listopada 2018 roku, na M. H. została nałożona kara pieniężna w łącznej wysokości 3.600,00 (...). Na spółkę (...) została nałożona kara pieniężna w wysokości 1.200,00 (...) za każdego z nielegalnych imigrantów, w łącznej kwocie 10.800,00 (...), z uwagi na obciążenie pracodawcy odpowiedzialnością za zawinione naruszenie przez pracownika obowiązków pracowniczych.

Powodowa spółka wniosła sprzeciw od decyzji o nałożeniu kar pieniężnych na nią oraz na pozwanego. Po rozpoznaniu sprzeciwu przez B. F., ten uchylił karę pieniężną nałożoną na powodową spółkę. Nie została uchylona kara nałożona na pozwanego pracownika, który został zobowiązany do jej zapłacenia.

(zawiadomienie B. F. z dnia 13 listopada 2018 roku – k. 27–32, tłumaczenie – k. 36, sprzeciw z tłumaczeniem – k. 37-46, ostateczna decyzja B. F. z dnia 21 grudnia 2018 roku – k.47-52, lista kontrolna pojazdu – k. 62)

Wobec tego, że pozwany nie uiszczył wymierzonej mu kary w wysokości 3.600,00 (...), służby celne zablokowały wjazd pojazdów powódki do (...) do czasu uregulowania należności. W celu uniknięcia poniesienia dodatkowej szkody w związku z niemożnością wykonywania przez powodową spółkę przewozów na terenie (...), powódka zapłaciła za pozwanego karę w wysokości 3.600 (...). Na dzień zapłaty czyli 21 lutego 2019 roku kurs wymiany złoty funt wynosił 4,9965 zł za jednego funta.

(potwierdzenia przelewów – k. 53, zeznania członka zarządu P. M. – k. 116-117)

Pismem z dnia 5 marca 2018 roku pozwana wezwała powoda do zapłaty kwoty 17.987,40 zł tytułem kary uiszczonej służbom kontrolnym B. F..

(wezwanie do zapłaty – k. 55)

Zgodnie z brytyjską ustawą o imigracji i azylu z 1999 roku - Sekretarz Stanu może wymagać od osoby odpowiedzialnej za osobę nielegalnie przekraczającą granicę zapłacenia kary z tytułu osoby nielegalnie przekraczającej granicę i kary z tytułu każdej osoby ukrywającej się w tym samym środku transportu, co osoba nielegalnie przekraczająca granicę. W przypadku nałożenia kary na kierowcę pojazdu, który jest pracownikiem właściciela lub najemcy pojazdu pracownik i pracodawca będą solidarnie odpowiedzialni za karę nałożoną na kierowcę (niezależnie od tego, czy kara została również nałożona na pracodawcę). W przypadku osoby nielegalnie przekraczającej granicę osobą odpowiedzialną jest: gdy jest to pojazd (ale nie odłączana przyczepa) – właściciel, najemca i kierowca pojazdu, a jeśli jest to odłączana przyczepa – właściciel, najemca i operator przyczepy.

Zgodnie z działem 34 tej ustawy osoba (przewoźnik) nie podlega nałożeniu kary na mocy działu 32(2) jeśli przysługują jej środki obronne na mocy niniejszej sankcji. Dalej wskazano, że środek obronny dla przewoźnika stanowi także wykazanie, że nie wiedział i nie miał rozsądnych powodów podejrzewać, że osoba nielegalnie przekraczająca granicę ukryła się lub mogła ukryć w środku transportu. Skuteczny system zapobiegania przewozowi osób nielegalnie przekraczających granicę funkcjonował w stosunku do środka transportu i w rzeszonej sytuacji osoba odpowiedzialna za funkcjonowanie tego systemu postępowała właściwie. Do określenia, na potrzeby tego działu, czy dany system jest skuteczny, należy mieć wzgląd na kodeks praktyk wydany przez Sekretarza Stanu na mocy działu 33. Na mocy działu 33 z kolei Sekretarz Stanu winien wydać kodeks praktyk, którego przestrzegać mają wszystkie osoby obsługujące system zapobiegający przewozowi osób nielegalnie przekraczających granicę.

(tłumaczenie brytyjskiej ustawy – k. 219–236)

Pozwany zapoznał się z regulaminem pracy, regulaminem wynagradzania, a także uchwałą zarządu powodowej spółki z dnia 31 lipca 2002 roku pod nazwą „Podstawowe czynności i obowiązki kierowcy wykonującego międzynarodowe przewozy drogowe w (...) sp. z o.o.” wraz z załącznikami.

Pozwany zapoznał się z również instrukcją postępowania kierowców przy wykonywaniu przewozu ładunku do Wielkiej Brytanii. Zgodnie z tą instrukcją, wprowadzoną w powodowej spółce, kierowca powinien m. in. upewnić się, że założono linkę celną, założono plombę oraz kłódkę na drzwi naczepy. Linka celna musi być przewleczone przez wszystkie oczka plandeki oraz musi być naciągnięta. Zawsze należy wpisać numer plomby i kłódki w CMR oraz wypełnić Listę Kontrolną Pojazdu. Po każdym postoju pojazdu – należy sprawdzić bezpieczeństwo pojazdu i fizycznie sprawdzić stan linki celnej, plomby i zamknięcia, zewnętrznej powłoki pojazdu/plandeki, a także dachu (pamiętając o własnym bezpieczeństwie) oraz wypełnić Listę Kontrolną Pojazdu. Lista Kontrolna musi być wypełniana na bieżąco, tzn. od razu po załadunku oraz na parkingu po zakończeniu każdego postoju. Dalej w instrukcji wskazano wprost, że przed wjazdem na prom/tunel kierowca powinien zawsze sprawdzić pojazd tak dokładnie jak to tylko jest możliwe, potwierdzając, że plomba/kłódka/linka celna/plandeka nie zostały uszkodzone, oraz wypełnić Listę Kontrolną na określonych przystankach, w tym przed wjazdem. W treści instrukcji pracodawca wskazał również, że w przypadku naruszenia któregoś z punktów tej instrukcji, kierowca będzie zobowiązany do pokrycia kosztów kary za to wykroczenie nałożonych na spółkę.

Szkolenia dotyczące zabezpieczania ładunku i przewozu towarów do (...) odbywają się w powodowej spółce dla nowo zatrudnionych pracowników. Dodatkowo w każdym pojeździe znajduje się odpowiednia instrukcja postępowania.

(oświadczenie powoda z dnia 18.04.2013r. – k. 59; instrukcja postępowania kierowców przy wykonywaniu przewozu ładunku do Wielkiej Brytanii – k. 60-70, zeznania świadka J. R. (1) – k. 115v-116, zeznania członka zarządu P. M. – k. 116-117)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane wyżej dowody z dokumentów, których wiarygodność nie została skutecznie zakwestionowana przez strony. Sąd oparł się również na zeznaniach świadków i stron, różnie jednak oceniając ich wiarygodność.

Odnosnie zeznań świadków J. R. (1), a także członka zarządu powódki P. M., Sąd uznał je za wiarygodne w całości, są one bowiem zgodne i spójne, a także znajdują potwierdzenie w dokumentach przedłożonych do akt sprawy.

Strona pozwana nie wnosila o przesłuchanie jej jako strony, więc Sąd zaniechał dopuszczania takiego dowodu z urzędu mając na względzie fakt, że wszelkie okoliczności niezbędne do dokonania ustaleń zostały już dostatecznie wyklarowane innymi środkami dowodowymi.

Strony nie wniosły o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd zważył co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest roszczenie odszkodowawcze podniesione przez pracodawcę. Zgodnie z art. 114 KP pracownik, który wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków pracowniczych ze swej winy wyrządził pracodawcy szkodę, ponosi odpowiedzialność materialną według zasad określonych w przepisach niniejszego rozdziału. Pracownik ponosi odpowiedzialność za szkodę w granicach rzeczywistej straty poniesionej przez pracodawcę i tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego wynika szkoda (art. 115 KP). Na pracodawcy spoczywa ciężar udowodnienia wszelkich przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej pracownika, czyli powstania i wielkości szkody, winy pracownika, niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków przez pracownika, a także związku przyczynowego pomiędzy tym niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem obowiązków, a powstaniem szkody.

Z ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego wynika, że ostatecznie tylko na pozwanego pracownika została nałożona kara przez brytyjską służbę graniczną B. F. w związku z ujawnieniem przewożonych w naczepie pojazdu kierowanego przez pozwanego nielegalnych imigrantów. Jako szkodę powódka podała kwotę kary, którą uiściła za pozwanego. Nienależyte wykonanie obowiązków pracowniczych przez pozwanego kierowcę miało doprowadzić do nałożenia tych kar, jednocześnie powódka twierdziła, że pozwanemu należy przypisać winę umyślną.

Sąd ustalił w związku z ujawnieniem przewożenia w naczepie imigrantów, że B. F. nałożył na pozwanego karę w wysokości 3.600,00 (...). Dodatkowo należy wskazać, że powódka wykazała, że nałożona na nią kara została uchylona przez właściwy organ brytyjski, czego pozwany nie kwestionował.

Przechodząc do mandatu nałożonego na pozwanego kierowcę, z uzasadnienia przesłanego przez brytyjski organ wynika wyraźnie, że pozwany nie zabezpieczył naczepy w odpowiedni sposób tj. nie dokonał sprawdzenia tzw. checklista. Linią obrony prezentowaną przez pozwanego w toku tego postępowania było kwestionowanie jedynie tego, że powodowa spółka nie powinna za niego płacić kary. Sąd miał na uwadze co niesporne - że brytyjskie służby wyraźnie wymagały zakładania plomb. Pozwany jednocześnie wiedział i miał świadomość tego, że musi odpowiednio zabezpieczyć naczepę, w tym wypełniać listę kontrolną, przechodził bowiem w tym zakresie wewnętrzne szkolenie. Szkolenia, co do sposobu zabezpieczania naczepy oraz wypełniania listy kontrolnej pozwany przeszedł co wykazano w toku postępowania. Niesprawdzenie checklisty, która uchroniłaby go przed wtargnięciem nielegalnych imigrantów obciąża więc pozwanego co do jego odpowiedzialności za nałożenie na niego mandatu. Organ zarzucił pozwanemu, że nie wykonał końcowej kontroli w trakcie podróży oraz przed wjazdem do (...) (via k. 32 akt sprawy). Z ustaleń Sądu wynika zaś, że pozwany został przeszkolony i powinien po każdym postoju uzupełniać listę kontrolną. Nieuzupełniona lista, pomimo wyraźnego wskazania w materiałach szkoleniowych, przemawia za stwierdzeniem niewykonania przez pozwanego jego obowiązków. Wypełnienie checklisty przy prawidłowym zabezpieczeniu naczepy nie doprowadziłoby do tego, że na naczepie znaleźliby się nielegalni imigranci. Do obowiązków kierowcy należy bowiem dbanie o mienie pracodawcy, a także przestrzeganie wprowadzonych przez pracodawcę w tym celu wewnętrznych regulacji, takich co do których ma wiedzę. Tymczasem pozwany nie zastosował się do przekazanych mu przez pracodawcę instrukcji, czego nawet nie kwestionował w toku niniejszej sprawy. Jednocześnie w ocenie Sądu należy przypisać pozwanemu winę umyślną. Pozwany wiedział o nałożonych na niego wymogach, podpisał instrukcję dotyczącą przewozu ładunku do Wielkiej Brytanii, był uczulony przez pracodawcę co do przestrzegania zasad bezpieczeństwa związanych z polityką migracyjną tego państwa. Doskonale zdawał sobie sprawę, że powinien sporządzać checklistę

w określonych wypadkach po sprawdzeniu zawartości naczepy. Oczywiście nie sposób przypisać pozwanemu zamiaru bezpośredniego co do powstania szkody w majątku powodowej spółki i chęci nałożenia na nią, a także na samego pozwanego, mandatu przez brytyjskie służby. Jednak pozwany, będąc przeszkolony, o czym mowa wyżej, powinien zdawać sobie sprawę z tego, że brak wypełniania listy kontrolnej w przypadku kontroli przez B. F. będzie skutkowało nałożeniem kary na niego i na jego pracodawcę, jeśli na naczepie będą nielegalni migranci. W tej sytuacji Sąd uznał, że pozwanemu należy przypisać zamiar ewentualny, wynikowy, gdyż pozwany wiedział, że narusza przepisy wprowadzone przez pracodawcę i wiedział, że może to skutkować nałożeniem mandatu, z czym się godził, mimo że samego nałożenia mandatu nie chciał i liczył na to, że tego uniknie. To jednak nie zwalnia go z odpowiedzialności za nałożony na niego mandat.

Reasumując Sąd uznał, że pozwany ponosi odpowiedzialność za nałożoną na niego karę w wysokości 3.600,00 (...). Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że karę tę ostatecznie uiściła powodowa spółka, chcąc uregulować wszelkie należności związane z jej flotą samochodową wobec brytyjskiego urzędu, aby móc dalej prowadzić działalność przewozową na terenie (...). Powodowa spółka, aby dalej prowadzić działalność na terenie (...) i uwolnić zatrzymany transport przez B. F., musiała zapłacić za pozwanego tę karę będąc solidarnie odpowiedzialną według przepisów prawa brytyjskiego. Wobec tego zachodzi związek przyczynowy pomiędzy nałożeniem kary na pozwanego, a koniecznością jej zapłacenia przez powódkę, co doprowadziło do szkody w jej majątku w kwocie 3.600,00 (...). Jednocześnie w tym przypadku nie sposób mówić o jakimkolwiek przyczynieniu się powódki do powstania tej szkody, jak już wyżej bowiem wskazano, brytyjski urząd zastosował indywidualizację naruszeń i odpowiadającej im kary. Dodatkowo uchylił nałożoną na nią karę po złożeniu sprzeciwu. W ocenie Sądu jest to szkoda w jej majątku, którą poniosła w wyniku zawinionego w postaci winy umyślnej zachowania pozwanego pracownika, polegającego na niewłaściwym wykonaniu przez niego obowiązków pracowniczych. Spełnione są więc w tym zakresie wszelkie przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego. Jednocześnie, wobec przypisania mu w tym zakresie winy umyślnej, brak jest podstaw do zastosowania ograniczenia wysokości odszkodowania zgodnie z art. 119 KP, ze względu na brzmienie art. 122 KP.

Reasumując, Sąd uznał powództwo zasadne co do kwoty 17.987,40 zł jako równowartości 3.600,00 (...). Odnośnie odsetek Sąd przyznał je od dnia następnego po dniu doręczenia odpisu pozwu pozwanemu. Sąd miał na uwadze, że powódka przedłożyła wezwanie do zapłaty, jednak nie wiadomo kiedy pozwany to wezwanie otrzymał, ani czy je w ogóle kiedykolwiek odebrał, również w toku postępowania powódka nie pytała pozwanego na rozprawie na tę okoliczność. Wobec tego Sąd uznał, że pozwany dowiedział się o roszczeniu dopiero z chwilą doręczenia mu odpisu pozwu, co nastąpiło w niniejszej sprawie w dniu 5 sierpnia 2019 roku, razem z doręczeniem nakazu zapłaty. Wobec tego jako dzień wymagalności należy uznać 5 sierpnia 2019 roku. Tym samym pierwszym dniem naliczania odsetek będzie 6 sierpnia 2019 roku i od tego dnia Sąd przyznał powódce ustawowe odsetki za opóźnienie od zasądzonej kwoty. W pozostałym zakresie, Sąd oddalił powództwo.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

W kwestii kosztów postępowania Sąd orzekł na podstawie art.98, 99 KPC oraz § 9 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015r., poz. 1800, ze zm.) i § 9 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. - Dz. U. z 2018r., poz. 265). Sąd miał na uwadze, że powódka domagała się zasądzenia na jej rzecz kwoty 17.987,40 zł Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że powódka poniosła w toku postępowania łącznie koszty w wysokości 1 076,11 zł (176,11zł zaliczki na tłumaczenie i 900 zł opłaty od pozwu). Reasumując Sąd przyznał powódce od pozwanego kwotę 2 700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz 1.076,11 zł tytułem pozostałych kosztów Po zsumowaniu Sąd zasądził ostatecznie na rzecz powódki od pozwanego kwotę 3 776,11 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.